

SGF
STUDIO
GALERIJE
FORUM

ZMAGO LENARDIČ

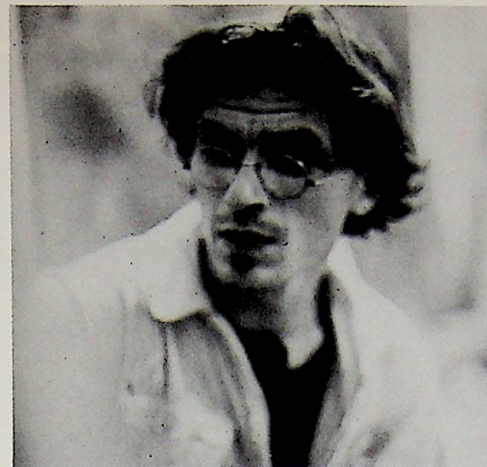
10. 5. - 1. 6. 1990.

LENARDIČ

Koncept cjeline djela, načela uređenosti, koji pojedine vidike djela povezuje u određeno (iako otvoreno) umjetničko djelo, ima ključnu funkciju u konstituciji djela kao takvog, zapravo ga tek uspostavlja kao bivajuće. Lenardičeve slike otvaraju neka od najizazovnijih pitanja upravo na razini samog tog koncepta. To ne znači da mogu izbjeći konceptu cjeline pošto su u njega već kao pojedinačne slike apriorno uhvaćene, prije bi se moglo kazati da ga izmiču. Odgovor na pitanje što je crvena nit, koja iz partikularnih elemenata i nivoa, iz vidika koji pripadaju različitim modusima bitka tvori cjelinu, neprestano nam izmiče, i mada je cjelina kao nužni horizont ucrtana u svo naše suočavanje sa pojedinačnim djelima, u njima se neprestano paradoksalno afirmiraju heterogenosti i rascjepi među konstitutivnim članovima cjeline. Priroda ove heterogenosti različita je odheterogenosti modernističkog postupka montaže. Modernizam je rezove iskorištavao za kompoziciju i time za gradnju nove cjeline, koja je doista puna praznina i otvorena vanjskom kontekstu, iako je čak i princip potpuno "slučajnog susreta" mogao proizvesti formalno-semantičko jedinstvo višeg reda, kroz koje se utemeljuje sam opstanak djela. U kojem se pogledu Lenardičeve slike baš kod pitanja operacije ujedinjavanja razlikuju od takvog postupka montaže, moguće je naprimjer vidjeti tamo gdje se pitanje o istosti i drugosti postavlja najjasnije, dakle tamo gdje su slici u užem smislu dodati novi dijelovi. U tom sastavljanju ne radi se o učinku montažne gradnje, o višeslojnoj operaciji sa "primarno" heterogenim gradivom, suprotno, "dodati" dio je tako koncipiran da unaprijed priliježe konceptu cjeline; postupku usklađivanja i kontrapunktnog kontrastiranja, dakle kompozicijski postupci, rasprostiru "organske" silnice po cjeloj površini slike ujedinjavajući je. Time je i dodati dio polja neposredno (a ne tek nakon "vanjskog" zahvata kompozicije) uključen. Odlučujuća je pritom dvostruka priroda te povezujuće operacije, ona se naime ne odvija samo u jednom smjeru, već upravo u trenutku kada konstituira i homogenizira cjelinu otvara također i obrnut put. Ne samo da se dodati dio neposredno slaže i ujedinjuje (kompozicijskim) tokovima slike - u istom trenutku, istom operacijom kojom se u slici potvrdilo sveobuhvatno jedinstvo unatoč razlikama i heterogenostima, otvorila se razlika i heterogenost u samom konceptu cjeline. Ukratko, za obrazloženje koncepta cjeline sada više nije dovoljan model sekundarne kompozicije, koji elementima što su si primarno tuđi gradi novu formalnu i semantičku cjelinu. "Sekundarna" operacija prisutna je već u "primarnom" materijalu i nemoguće ju je jednostavno od njega odvojiti. Međutim, upravo činjenica da se cjelina neposredno upisuje u djelove funkcionalno ih uključujući u sebe, ima svoju drugu stranu - dio (iako konstituiran kroz cjelinu) ostaje u nekom smislu konačno i nenadmašno iz nje isključen. Lenardičeve slike, između ostalog, artikuliraju i tu aporiju. Iako je datost cjeline kroz višeslojnu organsku i funkcionalnu prepletenost kompozicije očita, ostaje unatoč tome pitanje što povezuje dva djela polja, što nas opravdava da ih ujedinjujemo i poimamo kao jedno. Elemente slike nikako ne smijemo poimati kao nekakve autonomne atomne datosti, pošto se tek kroz polje i svoje međusobne odnose konstituiraju. To na svoj način potvrđuje i priroda nosioca slike u Lenardičevim slikama; on više nije pozitivna datost koja osigurava granicu i time unutrašnju koherentnost, ne radi se o klasičnoj suprotnosti perspektivnog virtualnog prostora i površine - perspektivni prostor je naime moguće svesti na površinu, međutim, (ali) ne i sliku, kod koje više ne možemo razdvajati pod-tvar i naneseni materijal, koja se u svojoj višeslojnosti iluzorno i realno uvlači u njega artikulirajući na taj način njegovu vlastitu višeslojnost i dubinsku strukturu; ploski nosilac, taj najkonkretniji i krajnji horizont slikarstva još je uvijek prisutan, ali više nije samorazumljiv, ili je čak nedostupan. Takav nosilac posebno onomogućuje diferencijaciju na primarne atomne elemente. Pa ipak, uprkos takvoj konstituiranosti na uzajamnosti i cjelini, elementi su konstituirani u neprelaznoj, radikalnoj drugosti i razlici (pomislimo na razliku dvije strane istog papira). Kompozicijske operacije ovu imanentnu tuđost elemenata polja doduše djelimično brišu, ali je ne mogu ukinuti, budući da je uvjet mogućnosti samih tih postupaka, njihova apriorna pretpostavka. Ako, dakle, rez dvaju djelova polja "odjekuje" kroz sve slojeve slike do točke gdje artikulira nenadmašivu heterogenost dviju susjednih lisa boje na platnu (radi se naime o procesu suprotnom Schwittersovom projektu univerzalne kompozicije, koja kao materijal koristi sve moguće razlike), to je stoga što je ta nenadmašivost imanentna samoj mogućnosti likovnog djela.

Igor Zabel
(preveo: Vili Cvitić)

BIOGRAFIJA

Rođen 30. marta 1959. u Ljubljani.
1979/84 - Studij filozofije i sociologije na Filozofskom fakultetu u Ljubljani
1984/88 - Studij slikarstva na Akademiji za likovnu umjetnost u Ljubljani
Adresa: 61000 Ljubljana, Ptujška 28
tel. (067) 340-497

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1988 Ljubljana, Galerija ŠKUC
Maribor, Razstavni salon Rotovž
- 1989 Tolmin, Knjižnica Cirila Kosmača
Zap. Berlin, Galerie Stil und Bruch
(s. T. Pogačarjem)
- 1990 Ljubljana, Bezigradska galerija
Ptuj, Pokrajinski muzej
Zagreb, Studio Galerije Forum

IZBOR KOLEKTIVNIH IZLOŽBI

- 1985 Ankara, Međunarodni studentski natječaj - "Turkey in my mind"
- 1987 Sarajevo, Đuro Đaković - "Zajedno"
- 1988 Ljubljana, Mestna galerija - ALU
- 1989 Ljubljana, Likovno raztavišče Rihard Jakopič - "Likovni trenutak"
Rijeka, Moderna galerija - 15. biennale mladih
Sarajevo, Jugoslavenska dokumenta '89
Szombathely, Szombathelyi Keptar - "Razprte podobe" (izabrana djela slovenske umjetnosti osamdesetih)
Ljubljana, Moderna galerija - "Izkušnja predmeta" (mladi slovenski umjetnici)

- 1990 Budimpešta, Ernst Museum - "Razprte podobe"
Piran, Obalne galerije - "Izkušnja predmeta"

NAGRADE

- 1985 Otkupna nagrada na međunarodnom studentskom natječaju "Turkey in my mind", Ankara
- 1988 Prešernova nagrada ALU, Ljubljana

POPIS RADOVA

1. Palpacija prostora (Razmerje odvisnosti V.), 1989, mešana tehnika na platno in les, 184 x 352 cm
2. Palpacija prostora (Zgrešeno srečanje), 1989, kvadriptih, mešana tehnika na platno, les in lesenit, 4 x 170 x 130 cm
3. Palpacija prostora (Spačenje v praznino), 1989, mešana tehnika na platno, les in lesenit, triptih, 2 x 200 x 135 in 200 x 38 cm
4. Palpacija prostora (Spačenje v praznino II.), 1989, mešana tehnika na platno, les in lesenit, triptih, 2 x 200 x 177 in 200 x 38 cm
5. Palpacija prostora (Vdor simetrije), 1989, mešana tehnika na platno in lesenit, triptih, 2 x 200 x 135 in 200 x 36 cm
6. Palpacija prostora (Vdor simetrije II.), 1989, mešana tehnika na platno, les in lesenit, 150 x 110 cm
7. Palpacija prostora (Vdor simetrije III.), 1989, mešana tehnika na platno in lesenit, 150 x 130 cm
8. Palpacija prostora (Vdor simetrije IV.), 1989, mešana tehnika na platno in lesenit, 150 x 130 cm, na naslovnici
9. Palpacija prostora (Vdor simetrije V.), 1989, mešana tehnika na platno in lesenit, 150 x 130 cm
10. Palpacija prostora (Vdor simetrije VI.), 1989, mešana tehnika na platno in lesenit, 150 x 110 cm
11. Palpacija prostora (Vdor simetrije VII.) 1989, mešana tehnika na platno, les in lesenit, diptih, 2 x 190 x 100 cm

Izdavač
GALERIJA FORUM

KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
Teslina 16, tel. 421 - 144

Za izdavača
BRASLAV KARLIĆ

Urednik kataloga
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
IGOR ZABEL

Color fotografija
MIHA ŠKERLEP

Prijevod
VILI CVITIĆ

Fotografija autora
JASNA HRIBERNIK

Grafički urednik
IVICA STANČIN

Likovna postava
ZMAGO LENARDIČ

Tisak
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
VJESNIK AGENCIJA ZA MARKETING

Naklada
400 komada